

MARIA a TIM

La història de Maria comença quan Josep li diu: - Perquè no agafem quatre coets i anem al Mercat d'Algirós a espantar als despistats?

Maria era una xiqueta callada i porregosa que vivia prop del Mercat d'Algirós amb la seva família a un 7^m pis d'una finca no massa nova. La casa tenia només 2 habitacions, els pares de Maria treballaven al Mercat en una carnisseria i van comprar amb il·lusió la casa quan ella tenia 1 anyet. Tenien possibilitat d'anar a un altre barri, a una casa més nova, però volien al barri i a la seva gent i no se'n volien anar. A més, com anirien a la falla si era el casal el tenien baix de casa?

Josep era el seu germà menut, un pille de 8 anys. Maria tenia 11 anys i este era el seu any, perquè? - vos preguntaven, doncs li tocava ser fallera major infantil de la seva falla. El seu somni comença com la platja de la seva Agrupació, la platja de la Malvarosa, amb el Mar Mediterrani tranquil donant la llum dels quades de Sorolla a les Falles de la Agrupació del Marítim. La Mar tranquil·la li donava ales a Maria per a somiar...

Somiar amb els seus trajes, blaus celestes i amb manteletes i pintes damades. Però la pau de la Mar es transformà en marejor perquè les notícies que els pares de Maria escoltaven a casa parlaven d'un virus, d'un coronavirus, covid 19. Eixes notícies eren llunyanes, passaven a la Xina així que Maria comença a anar a tots els actes que tenia, presentacions, ... Amb sorrides, llàgrimes d'emoció i tot el que toca. Josep, sempre al seu costat, mirant com Maria disfrutava, així que quan s'arribava la setmana fallera es preparava la seva caixa de coets (era el que més li agradava a Josep) la seva germana seria la fallera major infantil però ell anava a ser el millor pirotècnic de l'Agrupació del Marítim, això ho tenia clar. A

Arriba un dia molt desitjat per a Maria i Josep, la mascleta vertical, es preparaven entrepans, beguda i cadires, i tota la falla junta anaren cap a la mar. La mare deia que es separaven de la gent dels costats i mantingueren les distàncies, així ho feren i disfrutaren de la llum i els sorolls, quin espectacle més meravellós. Així els anava a dir que eixe any no volien la Nit del foc.

Poc a poc tot el tema del virus agafa més importància i Maria estava molt preocupada. Els pitjors temors de Maria es complirien i les falles es veien aore interrompudes. I ara que? Es preguntaven Maria i Josep... Aleshores escoltaven les paraules de la fallera major de València, els va dir que aro no s'acaba, que la festa tornaria, que mantingueren de flama el cor. I així els va donar ànims, per així que 7 mesos després Josep li pregunta a Maria si volia tirar cohetes prop del Mercat, Maria va saber que la flama d'un faller no s'apaga, continua, no son cendres, són espurnetes que de repent tornen a tindre força i esclaten i fan soroll. Viva València! i que viquen les falles!

LA FALLERA CALAVERA